

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystrické a soudců Mariana Kokeše a Martina Kopy v právní věci

žalobce: L. M.

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2022, č.j. KUZZL 42021/2022

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v rozhodném znění (dále jen „InfZ“) ze dne 6. 4. 2022, domáhal u Magistrátu města Zlína, Městského informačního a turistického střediska (dále jen „povinný subjekt“) poskytnutí „*pravdivých a úplných seznamů faktur a veškerých ostatních plateb proplacených v letech 2007 až 2017*“.

2. Povinný subjekt žádost odmítl rozhodnutím ze dne 21. 4. 2022, sp. zn. MMZL 079010/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), přičemž upozornil na předchozí žádosti žalobce o tytéž informace ze dne 22. 10. 2017, 23. 10. 2017 a ze dne 27. 3. 2021. Na základě těchto žádostí povinný subjekt žalobci dříve poskytl požadované seznamy faktur a plateb, a to prostřednictvím několika přípisů. Povinný subjekt uzavřel, že žalobci již požadované informace jednou poskytl v úplné a pravdivé podobě, s výjimkou anonymizace osobních údajů, provedené v souladu s § 8 a § 8b InfZ. Pochybnostem žalobce o pravdivosti poskytnutých informací se povinný subjekt věnoval v citovaných přípisech.
3. Žalovaný k odvolání žalobce neshledal v postupu povinného subjektu žádné pochybení a doplnil, že požadované informace jsou poskytovány v podobě, v jaké ji má povinný subjekt k dispozici. Případné vady, na které upozorňuje žalobce, tak nelze řešit cestou žádostí o poskytnutí informací. Žalovaný proto potvrdil prvostupňové rozhodnutí a odvolání žalobce zamítl.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) i rozhodnutí prvostupňové, a aby nařídil povinnému subjektu poskytnout žalobci požadované informace (§ 16 odst. 6 InfZ). Žalobce nejprve rekapituloval průběh předchozích správních a soudních řízení, týkající se jeho žádostí o informace. Následně namítl, že povinný subjekt postupoval v rozporu s § 16a zákona č. 106/1999 Sb., když jeho stížnost ze dne 25. 4. 2022 postoupil žalovanému až po čtrnácti dnech od jejího podání. Žalobce má za to, že poskytnuté informace jsou neúplné a nepravdivé. Po revizi poskytnutých faktur totiž dospěl k závěru, že buď povinný subjekt vede neprůkazné účetnictví v rozporu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví (dále jen „zákon o účetnictví“), nebo nebyly žalobci povinným subjektem poskytnuty všechny ucelené informace. Žalobce taktéž soudu navrhl, aby provedl znalecké posudky v oboru účetní evidence a aby si taktéž vyžádal výpis z bankovních účtů pro osoby Ing. Z. B. a Ing. P. B.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě, replika žalobce a další podání

5. Žalovaný navrhl podanou žalobu zamítnout. Žalovaný podrobně vysvětlil účtovací proces, včetně provádění testovacích zápisů, pročez je toho názoru, že těmito zápisy nevznikl účetní případ ve smyslu § 6 odst. 1 zákona o účetnictví. Žalovaný tak má za to, že povinný subjekt poskytl žalobci pravdivé a úplné informace. K námitce porušení § 11 zákona o účetnictví žalovaný uvádí, že náležitosti účetního dokladu mohou být součástí více účetních záznamů. Chybějící informace na jednom z nich tak nemusí znamenat porušení zákona o účetnictví.
6. Žalobce v replice uvedl, že se od 23. 5. 2008 marně domáhá po povinném subjektu pravdivé informace o proplacených fakturách a ostatních platbách. Žalobce dále rekapituloval v předchozích řízeních poskytnuté informace a jejich vady.
7. V duplice žalovaný korigoval žalobcem popsany průběh předchozích řízení o poskytnutí informací. K jednotlivým otázkám, jejichž zodpovězení žalobce žádá od soudního znalce, žalovaný uvedl následující. Zaprvé, „číslo účetního dokladu“ má jiný význam než tzv. „agendové číslo“. Číslo účetního dokladu je příslušnému dokumentu přiřazeno až po ověření, že jde skutečně o účetní doklad. Agendové číslo je přiřazováno automaticky.

Uvedené taktéž znamená, že přerušení souvislé řady agendových čísel není totéž, co přerušení souvislé řady účetních dokladů, jak se mylně domnívá žalobce. Zadruhé žalovaný konstatoval, že při testování účetního programu se taktéž nejedná o účetní případ, i když je provedené testování zaznamenáno v knihách došlých faktur. Není jim ale přiděleno číslo účetního dokladu. Zatřetí žalovaný s odkazem na § 11 zákona o účetnictví uvedl, že informace o obsahu účetního případu může být uvedena i na jiném místě než v kolonce „popis“ účetního případu.

8. V reakci na to žalobce nejprve blíže popsal průběh předchozích řízení o poskytnutí informací. Dále popsal provedené vlastní operace s poskytnutými soubory, na základě nichž dovozuje svoje závěry o zatajení určitých faktur povinným subjektem. Žalobce tak má za to, že z jednání povinného subjektu v průběhu uplynulých 15 let je zřejmé, že je rozhodnut, že za žádných okolností žalobci pravdivé a úplné informace o proplacených fakturách a ostatních platbách neposkytne. Povinný subjekt stále dokola opakuje nepravdivá a zcela nesmyslná tvrzení. Argumenty žalobce ignoruje a v odpovědích na ně argumentuje jinými skutečnostmi, které s žalobcovými argumenty nesouvisí. Žalovaný tyto závěry pak pouze nekriticky přebírá bez prověření jejich pravdivosti a bez porovnání poskytnuté informace s účetními knihami. Konečně žalobce zmínil, že v roce 2020 podal trestní oznámení na Ing. Zdeňku B. pro spáchání trestného činu podvodu, a popsal i další fáze řízení před orgány státního zastupitelství.

IV. Ústní jednání konané dne 28. 11. 2023

9. Žalobce v rámci ústního jednání setrval na svých stanoviscích již dříve písemně uplatněných v žalobě, resp. v replice a dalších podáních, které v průběhu ústního jednání zevrubně rekapituloval. Žalovaný se z jednání omluvil podáním ze dne 15. 11. 2023.

V. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, **že žaloba není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

V.A) Dodržení zákonné lhůty povinným subjektem

11. Krajský soud se nejprve věnoval procesní námitce žalobce ohledně postupu povinného subjektu ve správním řízení. Žalobce tvrdí, že povinný subjekt porušil § 16a odst. 5 InfZ tím, že stížnost žalobce nepředložil žalovanému v zákonné lhůtě 7 dnů.
12. Dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, *„kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí“*.
13. Dle § 16a odst. 5 InfZ platí, že *„[p]ovinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, sníží úhradu nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti“*.
14. Krajský soud ze správního spisu zjistil následující. Povinný subjekt v prvostupňovém rozhodnutí odmítl žádost žalobce o informace. Žalobce dne 25. 4. 2022 podal k povinnému

subjektu podání s názvem „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o poskytnutí informace a pokus o mimosoudní vyřešení*“ dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Povinný subjekt reagoval na stížnost žalobce ve sdělení ze dne 9. 5. 2022, ve kterém uvedl, že všechny požadované informace již žalobce obdržel. Dne 20. 5. 2022 žalobce doručil žalovanému podání s názvem „*Žádost o informaci a případně o ochranu před nečinností pracovníků Magistrátu města Zlína*“, v němž tvrdil, že od povinného subjektu doposud neobdržel žádnou odpověď, a současně se tázal, zda povinný subjekt postoupil jeho stížnost žalovanému. Dne 23. 5. 2022 žalovaný žalobci sdělil, že stížnost od povinného subjektu obdržel dne 9. 9. 2022 a že o ní rozhodne v zákonem stanovené lhůtě. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nejprve věnoval podstatě stížnosti žalobce. Vyloučil, že jde o stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, protože o zbytku žádosti povinný subjekt vydal rozhodnutí o odmítnutí. Žalovaný proto kvalifikoval podání žalobce jako odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a rozhodl o něm v napadeném rozhodnutí.

15. Námitka je nedůvodná. Krajský soud souhlasí s názorem žalovaného, že podání žalobce nemohlo být stížností dle § 16a InfZ, neboť o žádosti žalobce bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí, proti němuž se žalobce mohl bránit odvoláním. Stížnost je prostředkem pro ochranu procesních práv žalobce v případě, že je povinný subjekt nečinný, nebo žádost o informaci založí (§ 14 odst. 3), či v případě nesouhlasu žadatele s výší úhrady (§ 17 odst. 3). Žalobce tak nebyl oprávněn podat stížnost, proto se nemohla ani aplikovat sedmidenní lhůta na předložení stížnosti nadřízenému orgánu dle § 16a InfZ. Jak vyplývá ze spisu, povinný subjekt podání žalobce předložil žalovanému dne 9. 5. 2022, tedy v zákonné lhůtě dle § 16 odst. 2 InfZ. Následný postup žalovaného, který kvalifikoval podání žalobce jako odvolání, pak byl v souladu se závěry judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 6. 5. 2015, č. j. 6 As 115/2014-35, body [24 a 25] a na něj odkazující rozsudek ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 256/2019-23, bod [25]).

V. B) Věcný přezkum napadeného rozhodnutí

16. Mezi účastníky je sporné, zda povinný subjekt mohl odmítnout žádost žalobce o poskytnutí informací z toho důvodu, že požadované informace již byly žalobci v předchozích řízeních povinným subjektem poskytnuty. Žalobce je toho názoru, že tyto dříve poskytnuté informace byly neúplné a nepravdivé. Žalovaný s ním nesouhlasí. Má za to, že povinný subjekt postupoval v souladu se zákonem.
17. Povinný subjekt v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že žalobcem požadované informace již souhrnně poskytl v přípisech ze dne 7. 11. 2017, č. j. MMZL 142598/2017, č. j. MMZL 142594/2017, ze dne 6. 5. 2020, č. j. MMZL 58641/2020, a ze dne 9. 4. 2021, č. j. MMZL 60198/2021. Ohledně pochybností žalobce o pravdivosti a úplnosti takto poskytnutých informací odkázal povinný subjekt na vysvětlení v přípisech ze dne 1. 6. 2021, č. j. MMZL 99152/2021, a ze dne 15. 6. 2021, č. j. MMZL 109260/2021.
18. Žalobce však v odvolání namítl, že povinný subjekt ve sdělení ze dne 1. 6. 2021 tvrdil „naprosté nesmysly“ a dále doplnil, že „1) v číselných řadách poukazů chybí minimálně 17 843 čísel, 2) v knihách poukazů je pět poukazů na jméno B. Z. na částku 1 Kč bez popisu účetního případu a za 3) v knihách poukazů je pět poukazů s popisem test a jeden poukaz s popisem text.“ Z tohoto žalobce dovodil, že povinný subjekt mu neposkytl informaci o 17 843 účetních dokladech a u poukazů na jméno B. Z. neposkytl popis účetního případu.

19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí upozornil, že žalobce blíže nerozvedl, v čem je odůvodnění kompletnosti a pravdivosti poskytnutých informací povinným subjektem naprosto nesmyslné, ani nespécifikoval v čem shledává absenci uváděných „17 843 čísel“. Dále doplnil, že pokud povinný subjekt nezaznamenával do svého účetnictví všechny údaje, jak podle právních předpisů měl (což nepřísluší žalovanému posuzovat), je třeba to řešit jiným způsobem, než prostřednictvím žádostí o informace.
20. Žalobce v žalobě rozvedl výše uvedené odvolací námitky tímto způsobem. Seznam faktur a plateb v elektronické podobě, poskytnutých povinným subjektem dříve, spojil do jednoho souboru a pomocí funkcí programu Excel vyhledával v nich chybějící údaje. Zjistil, že ve dvou evidenčních záznamech v knize došlých faktur nebyl uveden jejich účastník. Dále zjistil, že ve 182 evidenčních záznamech nebyl v poskytnutých informacích uveden jejich popis. Čtyři evidenční záznamy o částce ve výši 0 Kč nebo 1 Kč pak mají podle žalobce jedno společné, v kolonce „Adresa subjektu“ je uvedena Z. B. a není u nich naopak uveden obsah účetního případu. Obdobné platí pro dva evidenční záznamy, kde je uvedeno jméno „B. P.“, u jednoho z těchto evidenčních záznamů je v obsahu uvedeno „Test“ a u druhé „Text“. Celkově pak podle žalobce v poskytnutých seznamech faktur a plateb absentuje 17 843 evidenčních záznamů, což zjistil filtrací agendových čísel jednotlivých řádků v programu Excel. Všechny tyto chybějící či chybné údaje podle žalobce znamenají, že povinný subjekt mu poskytl neúplné a nepravdivé informace. Alternativně podle něj došlo k porušení zákona o účetnictví ze strany povinného subjektu.
21. Žalovaný ve vyjádření k žalobě na tato tvrzení reagoval, že absence informace v poli „popis“ či „adresa subjektu“ v evidenčním zápisu v knize došlých faktur neznámá, že povinný subjekt žalobci informaci neposkytl. Tyto absentující údaje totiž mohou být obsaženy v jiných účetních dokladech (např. smlouvě, samotné vystavené faktuře, nebo dokladu o zaúčtování), či k nim došlo chybou při stornování faktury, či z jiného důvodu. Pro zmíněné evidenční záznamy, kde jsou v adrese uvedeni Z. B. a P. B., žalovaný uvedl, že byly vytvořeny v rámci testování účetního software. Samotný evidenční zápis však neznámá, že došlo k úhradě finančních prostředků a že vznikl účetní případ. K absenci 17 843 agendových čísel v souboru faktur a plateb žalovaný uvedl, že žalobce si ve své žádosti vyžádal seznamy faktur a *veškerých ostatních plateb proplacených* v letech 2007 až 2017. Nevyžadoval tedy platby přijaté, na což byl povinným subjektem upozorněn v přípisu ze dne 1. 6. 2021. Chybějící evidenční čísla jsou čísla údajů přijatých plateb.
22. Krajský soud úvodem předesílá, že předmětem soudního řízení nejsou předchozí rozhodnutí povinného subjektu a žalovaného a řízení jím předcházející, týkající se minulých žádostí žalobce o poskytnutí seznamů faktur a *veškerých ostatních plateb proplacených* povinným subjektem v letech 2007 až 2017. Krajský soud taktéž s odkazem na své předchozí rozsudky poznamenává, že „*na podkladě podané žádosti o informace dle InfZ nelze řešit nedostatky faktur či chyby v účetnictví povinného subjektu ve smyslu zákona o účetnictví apod. Pokud by takové nedostatky účetní doklady (podléhající právu na informace) skutečně měly, mohou být žalobci poskytovány informace dle zákona č. 106/1999 Sb. pouze s těmito nedostatky. Předmětem zkoumání může být pouze to, zda žalobce získal požadované informace, na které má ze zákona právo*“ (rozsudek krajského soudu ze dne 7. 12. 2017, č. j. 29 A 33/2012–157, bod [72]). K přezkoumání domnělé vadného vedení účetnictví povinným subjektem neslouží postup podle InfZ, ale podle zákona č. 42 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 2 As 31/2015–53).

23. Žalobci jsou tyto závěry známy, neboť byl účastníkem soudního řízení, v němž byly citované rozsudky vydány. Pokud se ve svém odvolání a v žalobě nebo při jednání vyjadřoval ke způsobu vedení knih došlých faktur povinným subjektem, pročez podle jeho názoru povinný subjekt porušil § 11 zákona o účetnictví, krajský soud konstatuje, že dle InfZ má žadatel o informace právo toliko na poskytnutí informace. Povinný subjekt je pak dle § 2 InfZ povinen požadované informace poskytnout v plném rozsahu, tak jak měl existující informace v dispozici v okamžiku doručení žádosti o informace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2011, č. j. 6 As 33/2011-83).
24. Předmětem tohoto soudního přezkumu tak je pouze toliko posouzení toho, zda povinný subjekt a žalovaný při odmítnutí žádosti o informace postupovali v souladu se zákonem. InfZ přitom žalobci nebrání, aby určitou informaci požadoval opakovaně, a to i obsahově shodnou žádostí. *„Pokud má povinný subjekt za to, že dotyčná informace již byla poskytnuta, byť i po lhůtě k vyřízení původní žádosti, má novou žádost v zákonné lhůtě z tohoto důvodu zamítnout“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2004, č. j. 5 A 65/2002-33). Povinný subjekt však musí zamítnutí žádosti náležitě odůvodnit. Krajský soud je přesvědčen, že v nyní posuzované věci správní orgány tomuto požadavku dostály. Všechny žalobcem tvrzené nedostatky poskytnutých informací správní orgány v rozhodnutích vysvětlily, či odůvodnily, z jakých důvodů určité údaje v dříve poskytnutých informacích absentují. Krajský soud proto na jejich odůvodnění blíže odkazuje.
25. Žalobce krajský soud nepřesvědčil, že by absentující údaje byly povinným subjektem v předchozích řízeních neposkytnuty. Žalobce odkazuje na nezbytné náležitosti účetního záznamu, vyjmenované v § 11 zákona o účetnictví. Domnívá se, že pokud v jednom evidenčním záznamu v knize došlých faktur chybí určitý údaj (popis obsahu účetního záznamu nebo identifikace účastníka), znamená to, že mu povinný subjekt neposkytl kompletní informace. Žalobce je, zdá se, přesvědčen, že v jednom každém evidenčním záznamu knihy došlých faktur musí být buďto uvedeny všechny nezbytné náležitosti dle § 11 zákona o účetnictví – jinak povinný subjekt tuto normu porušuje, nebo povinný subjekt před poskytnutím knih došlých faktur žalobci z nich tyto údaje cíleně odstranil a porušil tedy zákon č. 106/1999 Sb.
26. Je nutno uvést, že podle zmíněného § 11 zákona o účetnictví *„[s]kutečnosti podle písmen a) až f), které se týkají jednoho účetního dokladu, mohou být obsaženy na více účetních záznamech.“* Tudíž skutečnost, že v evidenčním záznamu v knize došlých faktur určitý údaj není, automaticky nemůže vést k závěru, že v tomto záznamu byl povinným subjektem dříve veden. Jak upozornil žalovaný, chybějící údaj mohl být uveden na jiných účetních záznamech, jež se do sféry žalobce nedostaly, neboť o ně v žádosti o informace nežádal. Samotný předpoklad, na němž žalobce vystavěl celou svoji argumentaci o nekompletnosti dříve poskytnutých informací, je tak mylný. Ať už v určitém evidenčním záznamu určitý údaj absentuje z důvodu pochybení povinného subjektu, které nebyl žalovaný v napadeném rozhodnutí oprávněn přezkoumávat (viz bod 23 tohoto rozsudku), nebo proto že daný údaj byl obsažen v jiném účetním záznamu, byly žalobci knihy došlých faktur poskytnuty v podobě, v jaké je povinný subjekt měl k dispozici. Obdobné platí i pro námitky vad evidenčních záznamů v obsahu (slova „Text“ a „Test“).
27. K námitce nekompletnosti poskytnutých informací z důvodu chybějících 17 843 agendových čísel v knihách došlých faktur lze pouze uvést, že rozsah informace, kterou má povinný subjekt poskytnout, vymezuje žadatel v žádosti (§ 3 odst. 3 InfZ). V posuzované věci žalobce vymezil ve své žádosti požadované informace jako *„seznamy faktur a veškerých*

ostatních plateb proplacených v letech 2007 až 2017“. Povinný subjekt v prvostupňovém rozhodnutí odkázal na přípis ze dne 1. 6. 2021, zn. MMZL 99152/2021, v němž byl žalobce upozorněn, že: „[p]oskytnutý přehled poukazů vedených v knize poukazů neobsahuje agendová čísla příjmových poukazů...“. Pokud tedy správní orgány uvedly, že informace již dříve poskytly s tím, že absentující agendová čísla jsou čísla záznamů o platbách přijatých povinným subjektem, mohl žalobce na toto tvrzení jakýmkoliv způsobem reagovat či podat žádost i o tyto informace. To neučinil. Namísto toho setrval na určité okolnosti, na níž byl správními orgány již dříve upozorněn. Krajský soud tudíž konstatuje, že pokud v nyní posuzované věci i z tohoto důvodu správní orgány takové informace neposkytly, nepostupovaly v rozporu se zákonem.

28. Krajský soud se nezabýval podezřeními žalobce ohledně nakládání s veřejnými prostředky povinným subjektem, neboť tato podezření nesouvisí s předmětem sporu. Z toho důvodu si nevyžádal bankovní výpisy zaměstnanců povinného subjektu.
29. Žalobce navrhl provedení znaleckého posudku v oboru účetnictví, který by blíže osvědčil, zda mohl povinný subjekt vést účetnictví způsobem, jaký dokumentují poskytnuté soubory faktur a dokladů. Krajský soud navržený důkaz neprovedl, neboť by byl nadbytečný pro posouzení sporných skutečností. Skutečnosti, které žalobce učinil spornými, byly dle názoru krajského soudu žalovaným v napadeném rozhodnutí a dalších vyjádření přezkoumatelným a logickým způsobem vyvráceny. Ze stejného důvodu neprovedl krajský soud i výslech vedoucí odboru informatiky povinného subjektu.
30. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobce požadované informace obdržel na základě předchozích žádostí. Povinný subjekt byl tedy s ohledem na tuto skutečnost oprávněn jeho žádost odmítnout. Žalovaný vyvrátil odvolací námitky ohledně pravdivosti a nekompletnosti dříve poskytnutých informací.

V. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
32. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu